

**Ajuntament
de Barcelona**
Institut de Cultura

**ESTUDI SOBRE LES REGULACIONS APLICABLES ALS
ESTABLIMENTS DE CONCURRÈNCIA PÚBLICA AMB
MÚSICA EN VIU ALS PAÏSOS BAIXOS.**

CIUTAT DE REFERÈNCIA: ÀMSTERDAM

Institut de Cultura. Ajuntament de Barcelona

Autora: Patricia Vila Salord

Desembre de 2014

ESTUDI SOBRE LES REGULACIONS APLICABLES ALS ESTABLIMENTS DE CONCURRÈNCIA PÚBLICA AMB MÚSICA EN VIU ALS PAÏSOS BAIXOS.

CIUTAT DE REFERÈNCIA: ÀMSTERDAM

INDEX

I.-	Objecte de l'estudi	02
II.-	Identificació de la normativa objecte d'estudi	02 - 04
III.-	Entitats, organismes i persones consultades	04
IV.-	Anàlisi normatiu	
	1. Medi ambient: normes i permís	05 - 15
	2. Altres permisos necessaris	15 - 25
	3. Normes de seguretat	25 - 26
	4. Prohibició de fumar	26 - 27
	5. Normes generals de planejament	27 - 32
V.-	La ciutat d'Àmsterdam	
	1. El Reglament general municipal	33 - 40
	2. Les activitats musicals als diferents districtes de la ciutat	40 - 42
	3. La política dels establiments "Horeca culturals"	42 - 46
VI.-	Conclusions de l'anàlisi	47 - 50

INFORME DE L'ESTUDI

I.- Objecte

En desenvolupament de l'encàrrec de l'ICUB, el present estudi té per objecte la recerca i l'anàlisi de la normativa vigent aplicable a les activitats musicals en establiments de concurrència pública d'iniciativa privada als **Països Baixos**, amb especial consideració dels establiments que inclouen la música en viu com a valor afegit de l'activitat i prenent de referència la ciutat d'**Àmsterdam**.

S'analitzaran les lleis i els reglaments de rang estatal i, si procedeix, provincial, així com els reglaments i les ordenances municipals incidents sobre la matèria amb l'objectiu de detectar i estudiar les diferències entre l'ordenament jurídic neerlandès i el nostre ordenament jurídic, particularment pel que fa al grau d'intervenció administrativa d'aquestes activitats.

II.- Normativa

Per a l'elaboració d'aquest estudi s'han tingut en compte i/o han estat analitzades les normatives següents:

1.) Normes de rang estatal

Medi Ambient

- Decret d'activitats de 19.10.2007 pel qual s'estableixen normes generals de gestió ambiental aplicables als establiments i les activitats (*"Activiteitenbesluit milieubeheer"*)
- Reglament d'activitats de 9 de novembre de 2007 que desenvolupa les normes generals de medi ambient per als establiments i les activitats
- Llei general de Medi Ambient de 6 de novembre de 2008 (*"WABO"*)

- Decret de Medi Ambient de 25 març 2010 d'execució i desenvolupament de la Llei general Ambiental ("*Besluit omgevingsrecht*")

Activitats de bar i restauració ("*HORECA*")

- Llei de begudes i restauració, aprovada el 07.10.64, modificada per últim cop el 15 de febrer de 2014 ("*Drank- en Horecawet*")
- Decret de 8 de desembre 2003 sobre organització empresarial d'activitats d'hosteleria i restauració ("*Instellingsbesluit Bedrijfschap Horeca en Catering*").

Seguretat

- Llei de l'1 de juny de 2003 per al foment de l'avaluació de la integritat per part de l'Administració Pública ("*Llei Bibob*")

Altres normatives

- Llei general sobre dret administratiu, de 4 de juny de 1992
- Llei d'edificació de l'any 2012
- Decret sobre planificació urbanística d'1 de juliol de 2008
- Decret sobre les ordenances municipals de 21 abril 2008 (transposa la Directiva 123/2006/CE al dret de l'administració local neerlandès)

2.) Normes de rang provincial o regional

No s'han trobat normes de rang provincial ni regional incidents sobre la matèria objecte d'estudi.

3.) Normes municipals (Àmsterdam)

- Reglament general de 2008 (APV)
- Política d'activitats Horeca aplicable als barris del Centre (gener 2014)
- Política d'activitats culturals aplicable als barris del Centre (gener 2010)
- Plans d'usos per zones i districtes

III.- Entitats, organismes i persones consultades

Per a l'elaboració d'aquest estudi han estat consultades o entrevistades les entitats, els organismes i les persones següents:

- Ajuntament d'Àmsterdam, departament de permisos
- Ajuntament d'Àmsterdam, districte "Centre", departament d'activitats Horeca
- Associació neerlandesa de sales de concerts (VNP)
- El gerent del "**North Sea Jazz Club**", Amsterdam West
- La directora de l'establiment anomenat "**BadCuyp**" (bar, restaurant i concerts), Amsterdam Zuid
- Director de l'auditori "**Bimhuis**", Amsterdam
- Director de la sala de concerts i discoteca "**Melkweg**" (Horeca cultural), Amsterdam Centre
- "Duijn Horecamakelaars". Empresa Immobiliària especialitzada en activitats Horeca, Àmsterdam
- Meester Advocaten, bufet d'advocats especialitzats en activitats Horeca

IV.- Anàlisi normatiu

En la recerca de normes efectuada, no s'ha trobat cap llei o reglament sectorial als Països Baixos que reguli específicament la intervenció administrativa dels **establiments de concurrència pública dedicats a espectacles i les activitats musicals**, llevat d'una política municipal pròpia d'activitats culturals del Districte del **Centre d'Àmsterdam** que estableix unes directrius per facilitar la presència d'aquests establiments en els àmbits d'aplicació dels plans d'usos de la zona (veure **epígraf V.** d'aquest informe). Les autoritats competents ens han confirmat que, a efectes de regulació i permisos generals, **la música en viu** en establiments de concurrència pública d'iniciativa privada, sense tenir cap tipus de connotació legal pròpia, forma part integrant d'algunes de les activitats anomenades "Horeca" (Hosteleria, Restauració i Càtering), un concepte molt ampli que als Països Baixos abasta tant les activitats de restauració (restaurants, cafeteries, locals de menjar i begudes per endur ...) com les "activitats recreatives musicals" (bars, sales de festa, discoteques ...).

Les activitats "Horeca" dels Països Baixos sí tenen regulació pròpia ("*Drank- en Horecawet*") i, a la vegada, estan subjectes a les normes generals de medi ambient, seguretat i dret administratiu que tot seguit analitzarem.

1.) Medi ambient

En l'ordenació sistemàtica del present estudi, les normes sobre medi ambient apareixen en primer terme en la mesura que contenen disposicions específiques sobre la música que s'escolta en establiments de concurrència pública. Veurem que són aquestes normes, de fet, les úniques que limiten directament la música en viu als

Països Baixos. Segons els representants del sector musical consultats és conseqüència d'aquestes normes sobre soroll i degut a l'elevat cost de les insonoritzacions requerides per poder complir-les, que l'oferta de música en viu amplificada en establiments de concurrència pública als Països Baixos, i concretament a la ciutat d'Àmsterdam, és molt inferior a la desitjada.

El **Decret d'activitats de 19 d'octubre de 2007 ("Activiteitenbesluit milieubeheer")**, juntament amb el seu reglament ministerial de 9 de novembre de 2007, conté les regles generals de gestió ambiental aplicables a tots tipus d'establiments i activitats. Les disposicions d'aquesta normativa que de forma més particular incideixen en els establiments amb ambientació musical (les "Recreatives Musicals" del Decret 112/2010 de la Generalitat i de l'Ordenança d'establiments de concurrència pública de Barcelona) fan referència, d'una banda, a la **obligació de comunicar** les activitats Horeca a les autoritats competents, i d'altra banda, a les mesures de **protecció contra molèsties per soroll**.

1.1.- La comunicació de les activitats Horeca a les autoritats municipals competents

La majoria de les empreses d'hosteleria i restauració no estan obligades a sol·licitar una llicència ambiental (estan exemptes) essent suficient una notificació o comunicació a l'Administració local competent mitjançant el formulari que l'Ajuntament posa a disposició de l'interessat. La instal·lació o modificació d'una activitat Horeca (concepte que als Països Baixos agrupa restauració i activitats musicals) només requereix, per tant, en la gran majoria dels casos, una comunicació a la municipalitat acompanyada de determinada informació sobre l'activitat, inclosa la informació necessària sobre la preparació dels aliments, la gestió dels residus i dels sorolls. Les activitats que en virtut de la Llei General Ambiental sí requereixen de permís ambiental són aquelles amb gran impacte en el medi, com per exemple, alguns recintes per a la celebració d'esdeveniments esportius, determinades activitats recreatives i discoteques amb gran afluència de públic (superior a 500.000 persones l'any).

No obstant això, totes les empreses Horeca, tant si han de tenir llicència ambiental com no, han de complir amb les normes ambientals (soroll, residus, etc.) establertes a la Llei General Ambiental (“Wabo”) i al Decret d’Activitats.

1.2.- Normes sobre Soroll

Regla general

El citat Decret d’Activitats regula la protecció contra les molèsties per soroll procedent, entre altres, de les activitats Horeca i, dins d’aquestes, dels establiments amb ambientació musical, reproduïda per mitjans mecànics i/o en directe.

El nivell de protecció contra el soroll està regulat a la **Secció 2.8** del Decret. Les regles són aplicables a la societat en el seu conjunt i no en activitats individuals, i dins l’àmbit de protecció es prenen de referència els anomenats “edificis sensibles” (incloent habitatges) i les zones sensibles, dins el marc conceptual de la “Llei de reducció del soroll”.

En general, el Decret d'activitats proporciona protecció contra el soroll causat per:

- els dispositius i aparells instal·lats a l'establiment
- el treball realitzat en l'establiment i les activitats
- les operacions de càrrega i descàrrega per al benefici de i en la proximitat immediata de l'establiment

Per a les activitats Horeca s'apliquen els valors estàndar de la taula següent (art. 2.17ª):

Norma (dB(A))	Horari		
	07-19h	19-23h	23-07h
$L_{Ar,LT}$ a la façana d'edificis sensibles	50	45	40
$L_{Ar,LT}$ a un edifici sensible adjacent	35	30	25
L_{Amax} a la façana d'edificis sensibles	70	65	60
L_{Amax} a un edifici sensible adjacent	55	50	45

“ $L_{Ar,LT}$ ” indica "el nivell d'avaluació mitjana a llarg termini " i es refereix a la mitjana aproximada de nivell de so produït a en un període de temps llarg. “ L_{Amax} ” és el soroll màxim permès en aquest període.

El terme “Edifici adjacent” es refereix als edificis que per raó de la construcció estan vinculats a l'activitat de l'establiment de manera que la transmissió de so procedent d'aquesta activitat els pot afectar.

Excepcions aplicables a les activitats Horeca (incloses les que tenen música)

El Decret d'activitats conté excepcions per a moltes situacions diferents. Per als establiments d'Horeca queden excloses de l'avaluació les següents fonts de soroll, entre les quals són a destacar la veu del públic a les terrasses y la **música no amplificada**:

- El nivell de soroll màxim de les operacions de càrrega i descàrrega de dia.
- El soroll de veu de les persones que es troben a una zona no climatitzada i no coberta que forma part de l'establiment (terrasses).
- El soroll de veu dels visitants a la zona oberta d'una instal·lació per a activitats esportives o recreatives
- La música no amplificada que s'escolti a l'establiment, incloses les terrasses de l'establiment, si ho permet la normativa municipal.
- El nivell de soroll màxim (LAmax) a causa de les anades i vingudes del públic que accedeix a les activitats Horeca, esports i activitats de recreació .

Possibilitat de regulacions i mesures de protecció acústica "a mida"

En el context de la legislació ambiental i els estàndards acústics, els ajuntaments tenen la facultat d'establir mesures per reduir qualsevol molèstia per sorolls. Això es pot fer mitjançant la imposició de l'anomenada "regulació a mida" com serien per exemple la fixació d'un nivell màxim de soroll, el requisit d'instal·lar un limitador acústic en el sistema de sò per assegurar el compliment dels valors màxims o el tancament de portes i finestres. La imposició d'una mesura personalitzada pot ser sempre impugnada per l'afectat. Es tracta de mesures que van lligades a l'establiment i, per tant, no caduquen amb - per exemple - la venda o traspàs de l'empresa, de forma que el nou titular seguiria lligat a les condicions imposades. No obstant això, la presentació d'un nou informe acústic que acrediti la implantació de mesures aïllants pot donar lloc a modificar o deixar sense efecte la prescripció personalitzada.

El Decret d'activitats també preveu la possibilitat que els Ajuntaments, de forma motivada, estableixin mesures o requisits puntuals per al compliment dels nivells de soroll per part d'establiments determinats o activitats específiques diferents de les festivitats, com ara:

- Establir un valor superior o inferior al límit estàndard de soroll.
- La designació d'un altre punt d'avaluació d'un objecte sensible al so com a punt en el qual s'aplica la norma de soroll.
- Establir disposicions i normes de conducta determinades per aconseguir el compliment de la norma de soroll. Per exemple, tancar finestres i portes o la instal·lació de limitadors de so per controlar el volum de la música (l'Ajuntament d'Àmsterdam ho demana als establiments amb música en directe).
- Definició de regles a mida per evitar sorolls indirectes sobre la base de l'obligació de diligència del titular de l'activitat.
- Requisits sobre la durada o l'horari de l'activitat.

Supòsits específics que poden ser regulats per Ordenança municipal

A més de la possibilitat d'establir requisits individuals per a empreses del sector Horeca, el Decret d'activitats preveu també que es puguin regular mesures per a supòsits concrets a través de les ordenances municipals. Així:

- En la celebració dels festejos col·lectius i individuals, un ajuntament pot establir que les regulacions de soroll d'aquest Decret no s'apliquen durant certs períodes. En el supòsit de festes individuals en establiments es poden establir criteris de soroll excepcionals fins a 12 vegades l'any.
- Tot i que la música no amplificada està expressament exclosa de l'avaluació del soroll, el municipi si ho considera oportú podria regular condicions per evitar molèsties procedents de la música, també quan no és amplificada.
- Mitjançant el règim transitori d'una ordenança municipal l'Ajuntament pot establir en relació a les activitats Horeca en determinades zones un límit

diferent per al nivell d'avaluació mitjana a llarg termini (LAR , LT). En aquest cas, no s'apliquen els valors estàndard de la taula general.

Àmbits de concentració d'activitats Horeca (incloses les d'ambientació musical)

L'Ajuntament pot definir mitjançant Ordenança zones de concentració d'activitats Horeca dins les quals s'apliquen límits més amplis de soroll, és a dir, dins les quals està permès produir més soroll.

Controls acústics en els establiments amb ambientació musical (també música en viu)

Sempre que la música (produïda en directe i/o reproduïda mecànicament) sigui part estructural i indispensable de l'activitat, l'autoritat competent pot requerir a l'organitzador que presenti un estudi acústic en el moment de fer la comunicació. En el cas de música de fons **no** és necessari el control acústic.

Es requereix obligatòriament un estudi acústic si és plausible que en algun espai de l'establiment el soroll equivalent (“*L_{aeq}”*) causat per la música que s'hi escolta en condicions de funcionament normal de l'activitat, supera els 80 dB (A). Quan aquest espai o sala es troba adjacent a un edifici sensible, l'estudi acústic és llavors obligatori si aquest soroll supera els 70 dB (A). Per determinar si és plausible que el nivell de soroll dins l'establiment superi el nivell de 70 o 80dB (A), es mira en primera instància la informació facilitada pel titular de l'establiment en la seva comunicació. Així mateix, es té en compte el tipus d'establiment. A la següent taula s'indiquen de forma diferenciada els valors mitjans de soroll i el tipus de soroll desglossat per activitat, són els factors que es tenen en compte en el control acústic i en la imposició de mesures de protecció contra la contaminació acústica procedent de la música.

Establiment	Activitat	Nivell avaluació llarg termini
Restaurant	Parlar y música de fons	70 - 75 dB(A)
Bar	Cafè/bar tranquil	75 - 80 dB(A)
	Cafè/bar amb jukebox	80 - 85 dB(A)
	Cafè/bar, bar concorregut	85 - 90 dB(A)
	Cafè/bar de jovent	90 - 95 dB(A)
	Café/bar amb ball	90 - 100 dB(A)
Disco	Per adults	85 - 95 dB(A)
	Per a joves	90 - 105 dB(A)
	Amb música en directe	95 - 115 dB(A)

Les autoritats competents poden determinar que en un cas concret no sigui necessari l'estudi acústic. També pot passar que segons el Decret d'Activitats no calgui estudi acústic en aplicació dels criteris generals i, en canvi, que l'autoritat competent pel tipus d'activitat consideri que sí que és necessari, llavors és a l'Ajuntament a qui correspon valorar-ho i decidir.

Música no amplificada

D'acord amb l'art. 2.18 ap. 5 del Decret d'activitats, la música no amplificada, com s'ha indicat abans, està exclosa dels límits i valors de referència, mentre les ordenances municipals no hagin previst una altra cosa.

Música a l'aire lliure

El titular de l'establiment també haurà de presentar un estudi acústic quan vulgui oferir música a l'aire lliure.

1.3.- La llicència ambiental segons la Llei General de Medi Ambient ("WABO")

L'entrada en vigor de la Llei Wabo el dia 1 d'octubre de 2010 va suposar l'agrupació en una sola llicència – la llicència ambiental – de molt diversos permissos i tràmits fins llavors necessaris per portar a terme un projecte empresarial, i que abans, en ser competència de diferents departaments i organismes administratius, implicaven un procés complex, molt llarg i costós.

A partir de la Llei WABO, la sol·licitud d'un permís ambiental es pot tramitar a través de la presentació d'un formulari de sol·licitud digital al "Medi Ambient Desk Online (OLO)". Aquest "Desk" o finestra municipal assegura que la sol·licitud d'una llicència ambiental per a una o més activitats connexes arriba a l'autoritat competent. Com a regla general, l'alcalde i els regidors són l'autoritat competent per a la concessió de la llicència ambiental. Gràcies al sistema integrat, tant la supervisió, com el compliment de requisits i les inspeccions de l'activitat estan coordinades per l'autoritat competent.

El procediment

La Llei Wabo preveu dos tipus de procediments:

- a.) Un procediment ordinari per a les sol·licituds més simples (per ex. una permís per a una construcció conforme amb els plans urbanístics), que no requereix d'avaluació ambiental i en el qual s'aplica el **silenci administratiu positiu**, és a dir, que automàticament es concedirà el permís ambiental si l'autoritat competent no resol en vuit setmanes. Aquest procediment podrà ser prorrogat per un màxim de sis setmanes.

b.) Un procediment integral per als projectes més complexos (per ex. una activitat que requereix obligatòriament d'autorització ambiental o és inicialment contrària als plans d'ordenació), en el qual l'autoritat competent ha de resoldre expressament dins d'un període de sis mesos, el qual es pot estendre sis setmanes més. Aquí **no s'aplica el silenci administratiu positiu**.

Després que l'autoritat competent hagi resolt concedir o no la llicència ambiental, els interessats poden impugnar la decisió.

Abast del permís ambiental

La llicència ambiental que es concedeix en aplicació de la Llei Wabo cobreix i integra el permís per a la construcció de l'edifici, el permís per a l'ús de l'espai i el permís de medi ambient. A més a més, la llicència ambiental pot emparar el permís de demolició, les eventuais **exempcions a l'aplicació d'una prohibició pel pla d'usos** pertinent respecte d'una zona concreta, l'aprovació del projecte i el permís de publicitat.

Si pel tipus d'activitat és suficient la notificació en el marc del Decret d'Activitats i el mateix temps per raó de la ubicació o tipus d'edifici es requereix una llicència ambiental, la notificació i la sol·licitud de la llicència ambiental s'hauran de presentar i tramitar conjuntament. Així, per exemple, si es tractés d'una activitat Horeca (bar, cafè, discoteca, etc.) en un edifici catalogat que requereix de reformes o adequacions, caldrà sol·licitar permís ambiental i al mateix temps efectuar una notificació segons el Decret d'Activitats. Si el sol·licitant no fa la comunicació, l'autoritat competent sobreseïrà, previ requeriment i concessió d'un termini per subsanar, l'expedient de sol·licitud de llicència ambiental.

No estan coberts per la nova llicència ambiental el **permís d'exploració** (subje a l'APV), la **llicència d'alcohol**, la llicència per tenir màquines de joc (sota la Llei d'Apostes i Jocs d'Atzar) i l'exempció per a la instal·lació d'una barra a l'aire lliure ("*buitentap*", art. 35 Llei de begudes i restauració), permisos tots aquests que hauran de ser obtinguts en un procediment apart.

2.) Altres permisos necessaris per activitats HORECA

La majoria de les empreses de restauració, com s'ha indicat abans, no estan obligades a sol·licitar una llicència ambiental per establir-se o modificar la seva activitat, essent suficient una notificació ("melding") a l'Ajuntament, mitjançant un formulari on es fa constar determinada informació sobre l'activitat, inclosa la informació relativa a la preparació d'aliments, la gestió dels residus i els sorolls.

No obstant això, els establiments Horeca, a més d'efectuar l'esmentada comunicació i de complir amb les normes ambientals, han d'obtenir altres permisos, entre els quals, com a mínim, el permís d'exploració i el permís per vendre alcohol.

2.1.- El permís d'exploració

El **Reglament general que estableix el règim d'intervenció de l'administració local (APV)** en cada municipi, prohibeix per a la majoria de municipis l'establiment d'una activitat Horeca sense un permís de l'Ajuntament. Com a regla general, l'Ajuntament podrà denegar el permís quan les condicions de vida i/o l'ordre públic dels voltants d'on es vol establir l'activitat es vegin afectats negativament més allà del que sigui tolerable per la presència de dita activitat.

Els municipis examinen l'aplicació en el supòsit concret del pla d'ordenació urbanística de la zona, així com el possible impacte en les condicions de vida i el caràcter del carrer o del barri afectat. La forma d'explotació o el tipus d'activitat pot ser també un aspecte a tindre en compte. En general, l'impacte d'un restaurant és diferent al d'un pub o discoteca.

La sol·licitud de la llicència d'explotació ha de reflectir correctament com serà l'explotació real. Si se sol·licita una llicència per a un restaurant, mentre que l'explotació se centra realment en un altre tipus d'activitat, això pot ser motiu per denegar o retirar més tard el permís.

Un aspecte important és que l'explotació sol·licitada sigui conforme amb el pla d'usos vigent. Si l'explotació en la forma sol·licitada no encaixa en el pla de zonificació, llavors això **pot** (en alguns casos necessàriament) conduir a una denegació de la llicència.

A més, alguns municipis tracten d'establir criteris addicionals, com per exemple la relació entre l'activitat per a l'explotació de la qual es sol·licita permís i les restants activitats existents a la zona. Cal examinar cas per cas en quina mesura això està permès.

Els municipis poden establir que el permís d'explotació sigui tramitat de forma pública, de manera que, en el marc de la **Llei General de Dret Administratiu**, la sol·licitud estarà exposada durant quatre setmanes donant així a les parts interessades l'oportunitat de presentar les seves eventuais objeccions.

En qualsevol cas, les sol·licituds són examinades i resoltes en funció de les **circumstàncies que concorren en cada supòsit i no aplicant criteris estàndar de forma rígida.**

Contra la denegació municipal de la llicència d'exploració, es pot presentar recurs i fins i tot demanar l'aplicació d'una mesura cautelar. També contra les condicions restrictives relatives a una llicència d'exploració – per exemple, les que comporten una reducció de l'horari sol·licitat – o contra una denegació parcial, per exemple, permís per menys de terrassa de la sol·licitada.

En alguns municipis, la llicència d'exploració s'emet conjuntament amb el **permís de terrassa** i en altres, per ampliar l'activitat a la terrassa caldrà demanar un permís addicional.

La llicència d'exploració haurà de sol·licitar-se de nou o ser actualitzada quan:

- la forma jurídica de l'empresa canvia;
- es volen dur a terme noves activitats que condueixen a una nova forma d'exploració;
- es vol ampliar la terrassa i el permís d'aquesta està vinculat al permís d'exploració;
- s'incorporen nous directius a l'empresa.

2.2.- El permís de begudes alcohòliques (“Drank- en Horecawet”)

La Llei de Begudes i Restauració regula essencialment la necessitat de llicència municipal tant per poder oferir i subministrar begudes alcohòliques per al seu consum en un establiment Horeca com també per poder explotar un comerç de venda de licors a particulars per al seu consum fora de l'establiment de venda.

És a dir, que en virtut de la Llei de begudes i restauració cal un altre permís municipal (art. 3), l'anomenada “llicència d'alcohol”, per dur a terme activitats Horeca que incloguin consum de begudes alcohòliques i també per explotar una botiga de licors.

A part de les disposicions de la Llei de begudes i restauració, existeixen normes que en desenvolupament d'aquesta Llei regulen, per exemple, els requisits que han de complir els espais de les activitats de restauració i, fins i tot, els requisits exigits als càrrecs directius d'aquestes activitats.

Així, el **Decret de 08.12.2003 sobre organització empresarial d'activitats d'hosteleria i restauració** imposa, per exemple, el requisit d'alçada del sostre (mínim 2,40 metres), així com la superfície mínima (35 metres quadrats) d'un establiment Horeca i el nombre i la ubicació dels lavabos.

El Decret esmentat va més enllà dels condicionants tècnics i imposa requisits de comportament als executius de les empreses d'Horeca. Així, un gerent no pot, per exemple, haver estat irrevocablement condemnat dins dels últims cinc anys per un delicte amb pena de presó incondicional o haver estat internat en un hospital psiquiàtric.

Concepte d'activitat Horeca

L'article 1 de la **Llei de begudes i restauració** defineix l'activitat HORECA com "l'activitat que consisteix en el subministrament per mitjà d'una empresa o d'una altra forma de begudes alcohòliques per al seu consum en el local." El subministrament de begudes alcohòliques ha d'anar lligat bé a una activitat empresarial de servei, bé a una contraprestació econòmica. Així, fins i tot quan es subministra alcohol contra pagament d'un preu encara que no es pugui qualificar directament d'activitat empresarial de servei de bar, per exemple, en el context d'un esdeveniment esportiu, cal la llicència d'alcohol pertinent.

Dos tipus de llicència d'alcohol

Hi ha dos tipus de llicències per activitats Horeca:

- a) En primer lloc està el permís per als establiments comercials de restauració, les anomenades activitats horeca "regulars", com ara cafeteries, restaurants, hotels i similars. Aquests permisos són concedits de

conformitat amb l'article 3 de la Llei de la beguda i la restauració. En aquests establiments poden subministrar-se begudes alcohòliques de baixa i alta graduació. No obstant això, les begudes alcohòliques no poden ser consumides enlloc més que en el mateix establiment o en la terrassa de dit establiment consignada en el permís.

- b) Segons l'article 4 de la Llei de begudes i restauració també es poden concedir permisos per a les anomenades instal·lacions "paracomercials". Es tracta d'establiments en els quals el subministrament de begudes alcohòliques és una activitat accessòria completament diferenciada de l'activitat principal. Pot ser el cas d'establiments o activitats amb una funció educativa, esportiva, recreativa com els clubs de futbol, institucions culturals i similars. Els municipis estan obligats a establir per mitjà d'un reglament o ordenança les normes per als establiments para-comercials. Una part d'aquesta regulació són les disposicions aplicables a la celebració de festes i celebracions privades.

Requisits tècnics de l'establiment

Un establiment dedicat al negoci de la restauració (amb o sense música en viu) ha de complir un seguit de requisits tècnics. En primer lloc, l'establiment, com tots els edificis dels Països Baixos ha de complir els requisits de la **Llei d'edificació de 2012**. D'altra banda, l'establiment ha de tenir una superfície mínima de 35 m², una alçada mínima de 2,40 metres des del sòl, les instal·lacions necessàries per estar directament comunicat amb l'exterior, la ventilació mecànica pertinent, l'electricitat pròpia de les activitats de restauració, la provisió d'aigua potable, la instal·lació d'un telèfon, i també ha de proporcionar al menys dos lavabos separats i provists d'aigua potable per rentar-se.

No s'ha trobat en la normativa objecte d'estudi l'exigència de requisits tècnics específics per oferir música en viu (escenari, camerinos, etc.) als establiments d'activitats Horeca, com sí passa en canvi en les definicions de les activitats musicals de la normativa catalana sobre espectacles i activitats recreatives i les ordenances municipals de Barcelona

Permís excepcional per instal·lar "Barres" al carrer ("*Tapontheffing*")

L'article 35 de la Llei de begudes i restauració estableix una excepció al principi de que l'activitat Horeca només es pot dur a terme en un establiment que compleixi els requisits esmentats. Es tracta de la concessió del permís per subministrar begudes alcohòliques **de baixa graduació** en barres instal·lades incidentalment per a ocasions especials tipus festes de carrer, el Dia de la Reina o festes locals que als Països Baixos poden durar una setmana sencera.

El responsable que al darrere la barra haurà d'estar en possessió d'una declaració "SVH" ("Certificat d'Higiene Social").

Responsables

Sempre que un local proveeixi als usuaris de begudes alcohòliques ha d'haver-hi un supervisor present.

L'article 8 de la Llei de begudes i restauració estableix requisits per a la persona gerent/supervisor que figura com a tal a la llicència d'alcohol. Aquests no han d'estar privats de la pàtria potestat o tutela, ni trobar-se sota custòdia d'un tercer, ni presentar un perfil de mala conducta i estar al corrent del compliment dels "requisits de comportament moral" segons la Llei de la Beguda i la Restauració de 1999. A més, el supervisor ha de tenir al menys 21 anys d'edat i estar en possessió d'un "Certificat d'Higiene Social".

En particular, el requisit de no tenir un perfil de mala conducta (sense antecedents) planteja molts interrogants i diferències d'opinió. Els municipis poden prendre com a base determinats tipus de delictes i infraccions diferents als establerts a la regulació esmentada per a l'avaluació de la mala conducta del responsable de l'activitat. Per descomptat, l'Administració local necessita justificar adequadament els motius en els quals es basa per suposar la mala conducta del gerent de l'establiment. En qualsevol cas, per a l'avaluació del compliment dels requisits de la Llei de begudes es pot prendre un període d'antecedents màxim de cinc anys anterior a la sol·licitud del permís d'alcohol.

Altres motius de denegació del permís

La llicència d'alcohol constitueix una decisió vinculant i es concedeix quan no es constata cap conflicte o contradicció amb algun dels motius de denegació estipulats expressament a la Llei de begudes i restauració. La disconformitat amb els plans especials d'usos per zones concretes ("*Bestemmingsplan*") no està previst com a motiu de denegació d'aquesta llicència, per la qual cosa es concedeixen permisos d'alcohol també per a establiments que entren en contradicció amb aquests plans. Això no obstant, ens han dit que el legislador té la intenció d'ajustar això quan es modifiqui la Llei de begudes i restauració.

Durada de la llicència d'alcohol

La llicència d'alcohol no va lligada a un període de validesa determinat però pot ser revocada en el moment en què l'activitat real de l'establiment no es correspon amb la descripció que figura en el permís. També si el titular o l'explotador de l'activitat transfereix l'empresa a una altra persona física o jurídica, llavors expira la llicència d'alcohol i cal demanar-ne una altra. En canvi, mentre es mantingui l'activitat Horeca en la mateixa situació de quan es va concedir la llicència, el permís en principi segueix sent vàlid.

2.3.- El permís per instal·lar màquines de joc

L'empresa que vulgui instal·lar màquines de joc en el seu establiment ha de demanar una llicència de conformitat amb la Llei del Joc vigent i el Decret de màquines de joc de l'any 2000.

L'actual normativa de jocs distingeix entre les empreses Horeca "d'alt i baix llindar". Els establiments de "baix llindar" no poden instal·lar cap màquina de joc. Pel que fa als establiments d'"alt llindar" són els Ajuntaments qui tenen la facultat de decidir en quina mesura poden instal·lar-se, però sempre amb un límit de 2 màquines. No hi ha un criteri prou definit per diferenciar quins són els establiments d'alt llindar i quins els de baix llindar, cal determinar-ho cas per cas. Tot i així, sembla acceptat per raons d'accessibilitat que els establiments tipus snackbar, cafeteries i discoteques (en cap d'ells està exclosa la possibilitat d'oferir música en viu) són de baix llindar i per tant, no poden instal·lar màquines de joc.

El criteri legal per determinar la condició d'alt o baix llindar és fins a quin punt a l'establiment, a part d'un servei de begudes i menjars, tenen lloc activitats que poden atraure un flux de públic independent. És un criteri poc clar que porta a diferents interpretacions, per la qual cosa, tot i que l'autoritat municipal és qui decideix, jurisprudencialment s'exigeix als ajuntaments que apliquin un criteri unitari per a tots els supòsits.

2.4. La música en viu

No es requereix cap permís específic, ni tampoc cap condició tècnica relativa a l'espai de l'establiment (escenari o camerino per actuants, per ex.) com a requisit per oferir música en viu en un establiment de concurrència pública dels anomenats "Horeca", concepte que inclou, com hem dit, no només els establiments de restauració sinó

també totes les activitats que en el nostre ordenament, de forma separada de les activitats de restauració, anomenem “activitats recreatives musicals” (Llei 11/2009, Reglament aprovat per Decret 112/2010 i Ordenances municipals que regulen els establiments dedicats a espectacles i activitats recreatives).

Això vol dir que legalment **la música en viu no és un component exclusiu d’una o varies classes o categories d’activitat** Horeca determinades, ni tampoc cal comunicar o demanar permís addicional per afegir la música en viu a un establiment de restauració com activitat complementària. De manera que un restaurant, per exemple, pot tenir una programació estable de concerts (música amplificada) sense necessitat de permisos addicionals més enllà dels que van lligats a l’activitat de restauració, com és el cas del local “**Badcuyp**” (Cafè musical/restaurant) o la “**Pizzeria Pazzani**” d’Amsterdam, establiment que en la seva activitat Horeca integra el “Northseajazzclub” amb una programació de música jazz d’altíssim nivell durant tot l’any, vinculada també al reconegut “North Sea Jazz Festival” que es celebra a l’estiu.

<http://www.badcuyp.nl/>

<http://www.northseajazzclub.com/english/>

El que és rellevant pel que fa a la música amplificada, en viu o reproduïda, és el compliment dels nivells de soroll establerts a la normativa ambiental, els quals, com hem vist, sí tenen en compte la incidència específica de la música sobre l’entorn. Si la el cafè musical i la pizzeria programen concerts de música amplificada amb caràcter regular, és perquè disposa de l’aïllament acústic necessari i no perquè tinguin un permís per oferir música en viu o explotin un tipus específic d’activitat musical.

Consultat el sector de les sales de concerts de la ciutat d’Àmsterdam, ens diuen, que la inversió en insonorització per poder complir aquests nivells és tan costosa que pocs s’ho poden permetre. Per tant, la normativa de soroll acaba tenint, a la pràctica, un efecte dissuassori important.

Per poder sobrepassar els límits de soroll establerts a la normativa ambiental, quan un establiment no disposa de les mesures d'aïllament adequades, sí que cal demanar un **permís especial o una exempció**, que en el cas de la ciutat d'Àmsterdam es tramita i resol de forma ràpida, però quan es tracta de concerts en establiments Horeca només es pot demanar un màxim de dos cops l'any per cada titular.

2.5. El procediment per obtenir els permisos

Mentre que el formulari de sol·licitud de la **llicència d'alcohol** és el mateix a tot el país (el proveeixen els ajuntaments), la forma de sol·licitar els restants permisos pot presentar variacions d'un municipi a un altre, per la qual cosa cal informar-se a l'Ajuntament corresponent a la localització de l'establiment en qüestió.

Si la sol·licitud no s'ha formulat de forma completa, el sol·licitant és requerit per completar-ho i disposa d'un termini de subsanació que suspèn el termini per resoldre.

Amb la introducció de la Llei Bibob existeix la possibilitat que el municipi demani determinada informació al sol·licitant mitjançant el "qüestionari Bibob" (veure el següent apartat 3.-).

En alguns casos cal sol·licitar el permís o l'exempció dins un període determinat abans de l'esdeveniment en qüestió. Això passa en les sol·licituds de permisos d'esdeveniments, les sol·licituds d'exempció per a la instal·lació de barres de bar a l'aire lliure, per festes com el carnaval o el Dia de la Reina, i també per a l'ampliació de qualsevol llicència d'explotació periòdica.

La sol·licitud pot ser inadmesa, acceptada o rebutjada. En la majoria dels casos el termini per resoldre es de **8 setmanes** des de la presentació de la sol·licitud en forma completa. En el cas de la **llicència d'alcohol** s'aplica un termini de resolució més ampli de **tres mesos**.

Si no hi ha decisió expressa durant el termini de resolució d'un **permís de construcció**, té efectes positius per al sol·licitant, és a dir, s'aplica **silenci administratiu positiu**. En aquest cas, després de l'expiració del termini sense resolució la llicència s'entén concedida, sempre que no hi hagi situacions especials, com ara desviació de la zonificació o procediment d'autorització ambiental en curs, que podrien paralitzar el procediment iniciat amb la sol·licitud del permís.

En tots els altres casos, l'exhauriment del termini sense resolució expressa no implica l'atorgament del permís (silenci negatiu). El sol·licitant pot presentar una queixa davant l'organisme que ha rebut la sol·licitud, que implicarà la incoació d'un segon procediment. Al mateix temps, pot presentar davant el jutge la petició d'una mesura cautelar.

3.) Normes de seguretat (la "Llei Bibob")

L'1 de juny de 2003, va entrar en vigor la **Llei per al Foment de l'Avaluació de la Integritat per part de l'Administració Pública ("Llei Bibob")**. Sota aquesta llei, els municipis tenen la facultat (no l'obligació) de rebutjar o revocar una sèrie de permisos quan hi ha greu risc que el permís s'utilitzarà en benefici d'activitats criminals (comerciants deshonestos) o servirà per a la comissió d'un delictes penal. A més de la possibilitat de rebutjar la sol·licitud dels permisos relacionats amb les activitats Horeca (incloses les musicals), en virtut de la Llei Bibob també es pot subjectar el permís al compliment de determinats termes i condicions addicionals.

Qüestionari Bibob

Aquells municipis que opten per implementar la Llei Bibob, integren el "qüestionari Bibob" en la sol·licitud dels permisos necessaris per desenvolupar qualsevol activitat Horeca (permís de begudes alcohòliques, permís d'explotació, permís de construcció de l'establiment, permís de màquines de joc). Aquest qüestionari Bibob, si bé pot

canviar de municipi a municipi, inclou preguntes relacionades amb els antecedents penals de l'organitzador, eventuais infraccions fiscals, fallides o altres procediments concursals, així com sobre la forma de finançament de l'activitat per la qual es demana el permís i dades de l'empresari sol·licitant.

En la pàgina web de l'autoritat estatal competent en aquesta matèria es troba el formulari estàndar, que cada Ajuntament pot adaptar a la seva política de seguretat.

www.justitie.nl/bibob/

A la pràctica, el procediment Bibob implica molt més temps en la tramitació i obtenció dels permisos pertinents, per raó de la preparació de tots els papers i les informacions necessàries que cal adjuntar amb la sol·licitud del permís en qüestió. Així mateix, l'aplicació de la Llei Bibob ha suscitat un debat lògic sobre el dret a la privacitat dels empresaris sol·licitants i el tractament de les seves dades per part dels ajuntaments.

4.) Prohibició de fumar

El dia 1 de juny de 2008 va entrar en vigor la prohibició general de fumar per a tots els establiments de concurrència pública dels Països Baixos.

Dos anys més tard, el Govern neerlandès va introduir una excepció per a les empreses individuals que desenvolupen la seva activitat en establiments de menys de 70 m² i sense treballadors ni personal de cap tipus (l'excepció específica que tampoc poden ser estudiants en pràctiques, becaris, etc.).

La no exigència d'un espai mínim per oferir música en directe a la regulació neerlandesa implicaria, per tant, la possibilitat de petites sales de concerts on, ara per ara, es podria fumar, sempre que es tracti d'establiments regentats per un empresari individual sense cap més personal que ell treballant al local i en possessió dels permisos adients i de l'aïllament acústic necessari per complir amb els valors màxims

permesos a la normativa ambiental. Això no obstant, aquesta excepció legal es troba també sota pressió i està en tràmit un nou projecte de llei per protegir tant al personal com als visitants dels efectes nocius de l'exposició al fum de tabac. Encara no està clar si aquest nou projecte de llei serà finalment objecte de debat i tràmit parlamentari.

5.) Normes generals sobre planejament urbanístic

En virtut de la **Llei de Planejament**, que va entrar en vigor l'1 de juliol de 2008, cada municipi té l'obligació d'elaborar els corresponents plans d'usos per al seu àmbit territorial. Tot i així, la intenció del legislador amb la Llei de Planejament és anar cap a un sistema unificat d'usos. La idea és elaborar a curt termini una llista fixa d'usos amb la que es pugui treballar al conjunt de l'Estat dels Països Baixos.

L'estandardització dels usos també té a veure amb la voluntat del legislador neerlandès de digitalitzar els plans i donar als ciutadans més facilitats d'accés als mateixos. Es pretén que tot ciutadà pugui veure ràpidament a través del mapa digital de zonificació el que està permès en una parcel·la concreta i el que no ho està. Actualment, molts mapes de zonificació han devingut obsolets perquè no reflecteixen les moltes exempcions de prohibició i excepcions que s'han anat produint, fruit de l'aplicació dels plans en base a una valoració de les circumstàncies que concorren en cada cas concret.

En els Països Baixos, el Pla d'usos s'aprova en principi per una **durada màxima de 10 anys**. El municipi està obligat a adaptar el pla transcorreguts deu anys, ja sigui per actualitzar la zonificació o per revisar-ne les normes del pla i elaborar-ne un de nou. Si el municipi no compleix amb aquesta obligació, llavors té prohibit subjectar la concessió dels permisos ambientals al pagament de taxes municipals. **Això significa pels Ajuntaments la pèrdua d'una important font d'ingressos, raó per la qual els ajuntaments s'esforcen en mantindre els plans d'usos sempre actualitzats.**

En dret comparat, és interessant constatar que si la mateixa obligació s'apliqués al nostre país, determinats plans urbanístics de Barcelona esdevinguts obsolets i que frenen de forma important l'emplaçament de noves activitats musicals o l'ampliació de les existents, com per exemple el Pla 22@ de la Modificació del PGM de l'any 2000 i el Pla especial del Districte de Sant Martí aprovat en execució del primer, probablement avui dia ja no estarien vigents.

Excepcions a l'aplicació dels plans d'usos

Un altre aspecte important en la normativa urbanística neerlandesa, és que la Llei de Planificació preveu expressament determinats instruments per excepcionar l'aplicació de les restriccions derivades del Pla d'usos. La forma més senzilla és que el propi Pla d'usos atorgui directament la facultat al Consell d'Alcaldia i els Regidors per concedir exempcions o modificar la zonificació en funció del cas concret. Si no ho preveu el propi Pla, llavors és en virtut de l'article 2.12 de la Llei Wabo, que el Consell d'Alcaldia i els Regidors poden excepcionar l'aplicació del Pla d'usos per determinats casos prevists al Decret de la Llei Ambiental.

Els Ajuntaments compten amb un alt grau de discrecionalitat a l'hora de concedir o denegar exempcions i permisos ambientals. No obstant això, es comú que els municipis tinguin elaborades polítiques vinculants sobre aquesta qüestió i que les decisions de l'administració estiguin subjectes a dites polítiques (veure el cas d'Àmsterdam en l'epígraf V d'aquest estudi).

Criteris jurisprudencials per a la delimitació de les activitats Horeca (inclòs el lleure nocturn i les activitats musicals) en els plans d'usos.

Dins l'equilibri d'interessos espacials i funcionals que ha de servir de base a les normes del pla d'usos, als Països Baixos s'ha plantejat la qüestió concreta de com la ubicació

d'activitats Horeca en la zona d'aplicació d'un pla pot equilibrar-se amb altres interessos, com l'habitatge, l'ocupació, etc.

Recordem que en dret comparat, el concepte neerlandès "Activitats Horeca" equival en el nostre ordenament a la **suma de les activitats de restauració i les activitats recreatives musicals** (epígraf 2.2. Reglament d'espectacles i activitats recreatives).

A la pràctica es planteja el problema de les diferències entre els diversos tipus d'activitats Horeca ja que no tots els factors que determinen la distinció entre els diversos tipus d'activitats Horeca són a priori rellevants des del punt de vista de l'ordenació de l'espai, i bàsicament és l'espai l'únic factor que es té en compte en les normes de planejament. A la pràctica, molts municipis tracten de trobar una solució per a les funcions de les activitats d'hosteleria i recreatives dins el pla d'usos que satisfaci les necessitats pràctiques, però sovint les solucions acordades no complauen a totes les institucions, entre elles, la Corona, que als Països Baixos opina oficialment sobre molts assumptes municipals.

La jurisprudència parteix del fet que en matèria d'ordenació urbanística no és fàcil per als municipis assolir acords que satisfacin les necessitats de les activitats d'oci en equilibri amb la resta d'interessos dins els plans d'usos. I si bé no hi ha una clara línia jurisprudencial, sí que s'han desenvolupat criteris que puguin servi de base a les normes de planificació.

Els criteris pertinents se centren en avaluar si una activitat Horeca en concret (també les d'ambientació musical), funcionalment i en termes de medi ambient, pot ser perjudicial per a l'entorn i en quina mesura. El grau de pertorbació (o la manca d'aquesta) determina la classificació d'aquestes activitats en quatre diferents categories, de menys (cat. I) a més (cat. IV) incidència.

Com a criteris acceptats per a l'ordenació de l'espai en el sector concret de les activitats Horeca (restauració i lleure) es troben els següents:

- En general: és necessari diferenciar segons la naturalesa i l'abast dels diferents tipus d'establiments dedicats a les activitats Horeca (KB 13-9-1993, nr.7412, BR 1993)
- Horaris: **no es considera acceptable posar massa èmfasi en l'horari** de tancament d'aquestes activitats com a criteri per justificar la seva restricció o prohibició als plans d'usos (Reial Decret, d.d. 20.05.1992, nr.4381, BR 1992, p.695)
- Molèsties: no s'accepta la molèstia com a única justificació per excloure o limitar una activitat Horeca, tot i que pot ser un dels punts de partida per diferenciar aquestes activitats a la zona (R.D, d.d. 14.06.1989, nr. 89.014433 BR 1989, p. 830).
- Alcohol: en l'opinió del president de la Divisió del Consell d'Estat Judicial (23.03.1993, no. S03.93.0297) servir o no servir alcohol no té cap rellevança en l'ordenació de l'espai.
- Soroll: segons les últimes sentències, el soroll és un factor pel qual ja estan previstos altres instruments de protecció (normatives sobre medi ambient), raó per la qual no hauria de ser un criteri aplicable a l'ordenació de l'espai.
- Criteri quantitatiu: les limitacions en termes quantitatius, com ara limitar la mida i/o nombre d'establiments es consideren acceptables. Es tracta de criteris veritablement rellevants per a l'espai (RD, de 24. 04. 1990, no. 90.009936, AB 1990, pàg. 395, del RD, de 30. 01. 1989, núm. 2365, BR 1989, pàg. 449, del R D, de 07.02. 1986 i 15 BR 1986, pàg. 429 i RD, DD 11 01 1990, no. 90.00342, AB 1990, 285).

- A més d'això, hi ha altres criteris que es consideren importants per a una distinció prou clara i rellevant entre les diverses funcions i els tipus de les activitats Horeca, com són el trànist, l'accessibilitat, l'aparcament i la llum.
- "Afsterfregeling": bàsicament vol dir que quan un establiment Horeca tanca, no es pot tornar a obrir per desenvolupar-hi una altra activitat Horeca diferent. La jurisprudència ha acceptat aquesta regla no escrita (RD, de 2 d'octubre de 1989, no. 23.944, BR 1990, p.202 i el Reial Decret, de 14 de juny de 1989, no. 89.014438, AB 1990, 1).

Categories d'establiments Horeca

No hi ha pròpiament una classificació legal però casuísticament s'han anat desenvolupant els següents tipus i característiques d'activitats Horeca, que són tinguts en compte per l'Administració local en l'elaboració dels plans d'usos:

- (i) "Afhaalwinkel/maaltijdbezorging": local de menjar i begudes per emportar
- (ii) "Brootjeszaak": establiment equivalent al local de degustació, amb un espai mínim per seure del 40% de la superfície i una afluència de públic predominant entre les 7 hores i les 19 hores
- (iii) "Snackbar": local on es venen menjars i begudes no alcohòliques que tan poden ser per emportar com per prendre en el mateix local
- (iv) Gelateria
- (v) Cafeteria: es venen begudes no alcohòliques i petites racions de menjar no cuinat a l'establiment. S'equiparen a aquesta categoria les cases de tè, els "coffeeshops" (però no els que proveeixen drogues tobes, que estan fora de la classificació) i els centres de billar.
- (vi) Restaurant: l'espai destinat a taules i cadires pels consumidors és al menys del 70% de tota la superfície del local i l'afluència de públic es produeix de forma

predominant entre les 17 hores i les 24 hores (els neerlandesos al migdia no mengen plats calents, prenen un sandvitx a la feina o, si surten, van a un "Brootjeszaak")

- (vii) "Café": és un bar on es subministren begudes alcohòliques i no alcohòliques i on es permet una pista de ball de menys de 10m² (s'equiparen a aquesta categoria els bars, el pubs i les tabernes)
- (viii) Discoteca: establiment on s'ofereix la possibilitat de baixar música reproduïda o en viu, amb un espai per ballar superior als 10 m²
- (ix) Centre de trobades (clubs, associacions d'estudiants, etc.)
- (x) Explotació de sales: negoci consistent en l'ofereix d'un espai per festes, reunions, trobades, casaments, etc.

En cap d'aquestes categories juga un paper determinant la **música en viu**, és un aspecte que no es té en compte a l'hora de definir el tipus d'establiment i/o de limitar l'activitat en els plans d'usos, com tampoc jugava un paper determinant en la concessió dels permisos necessaris, tret del fet que a la comunicació ambiental s'ha d'acompanyar el pertinent estudi acústic per poder ambientar el local amb música amplificada.

Els factors que es tenen en compte per avaluar les incidències d'aquestes activitats sobre la zona d'influència són: el tipus de producte que s'ofereix a l'establiment (begudes alcohòliques o no alcohòliques, menjar fet fora o dins el local), la franja horària amb més freqüència de públic, el lloc on s'estan els usuaris i consumidors (dins i/o fora de l'establiment), la capacitat d'atraure públic i la forma de desplaçament de les persones que comporta l'accés a l'activitat (si van o no amb transport propi) i els mitjans oferts per ballar (pista de ball inferior o superior a 10m²).

Les discoteques, tant per l'alta freqüència de públic després de la matinada, com pel subministre d'alcohol, reben una puntuació alta en intensitat d'incidència sobre l'entorn, com també els locals de beguda i menjar per emportar ("Afhaalwinkel") en horari nocturn.

V.- La ciutat d'Àmsterdam

1.) El Reglament General Municipal d'Àmsterdam

El **Reglament General Municipal d'Àmsterdam** de 2008 ("APV") conté disposicions generals sobre la intervenció de l'Administració local i també **disposicions específiques aplicables a les Activitats Horeca** (Epígraf 3 Secció 3 APV), entre les quals són a destacar les següents:

1.1. Conceptes

El Reglament municipal defineix (art. 3.1 APV):

- L'**empresa Horeca** ("Horecabrijf"), com l'espai en un edifici tancat accessible al públic en el qual, a canvi de compensació econòmica, es proveeix de begudes i menjar per a la consumició directa. Es considera que formen part de la mateixa empresa Horeca les terrasses i altres dependències exteriors de l'establiment (patis, per ex.).
- L'**establiment nocturn** ("nachtzaak"), com l'establiment destinat a una activitat Horeca amb els horaris de l'apartat c) de l'art. 3.12 APV, l'activitat principal del qual inclou la **possibilitat de ballar**.

En l'anàlisi de dret comparat resulta destacable: (i) d'una banda, el fet que a la classificació de les "activitats recreatives musicals" de la normativa autonòmica catalana (Decret 112/2010) i de l'ordenança municipal dels establiments de concurrència pública de Barcelona, la possibilitat de ballar no està permesa en alguns establiments (de fet, només està permès a les discoteques i les sales de festa i ball), malgrat ser l'ambientació musical un component essencial de l'activitat; (ii) de l'altra banda, el fet que **l'Ordre INT/358/2011, de 19 de desembre, per la qual s'estableixen els horaris dels establiments dedicats a espectacles i activitats recreatives** atorga un horari de tancament diferent per a les diferents classes d'establiments nocturns dedicats a activitats musicals.

1.2. Permís d'explotació

L'article 3.8 APV estableix com a regla general que l'explotació de qualsevol empresa Horeca requereix permís de l'alcalde i que en el permís s'indicarà si es tracta d'una activitat de dia, de tarda o de nit. Així mateix estableix que poden ser autoritzats com **establiments nocturns** aquells que ofereixen un servei de bar amb begudes alcohòliques **també quan el ball no forma part de l'activitat principal** i que està prohibida la venda de menjar i begudes a l'exterior dels establiments, a la via pública i als canals de la ciutat.

A part de la llicència d'explotació i la llicència d'alcohol, només algunes determinades activitats Horeca (per exemple discoteques amb gran aforament) han de demanar també la llicència ambiental. L'alcalde pot eximir del requeriment de llicència d'explotació a determinats tipus d'activitats (art. 3.9).

Motius de denegació del permís

Com a motius específics de denegació del permís, l'art. 3.11 APV estableix els següents: (1) el gerent de l'establiment no té capacitat jurídica plena pel fet de trobar-se sota tutela o curatela, o bé no té encara els 21 anys d'edat; (2) quan a criteri de l'alcalde l'activitat produiria un impacte negatiu sobre l'entorn, l'ordre públic o la seguretat, tenint en compte: (a) el carrer i el barri on s'ha d'ubicar l'activitat; (b) el tipus d'activitat Horeca; (c) la tensió a la qual s'exposen les condicions de vida de la zona d'ubicació; (d) el modus operandi de l'explotador o gerent de l'activitat; i (e) la conducta ("comportament de vida") de l'explotador o gerent de l'activitat.

1.3. Horaris

Els establiments Horeca on es serveix alcohol no poden tenir obert al públic o permetre l'accés de públic al local fora dels següents horaris (art. 3.12 APV):

- Establiments diürns: de les 07.00 fins a les 01.00 hores i els caps de setmana fins a les 3.00 hores
- Establiments de tarda: de les 09.00 fins a les 03.00 hores i els caps de setmana fins a les 04.00 hores
- Establiments nocturns: de les 09.00 fins a les 04.00 hores i els caps de setmana fins a les 05.00 hores

La categoria o tipus d'establiment nocturn (bar, sala de festes, discoteca) i la forma d'ambientació musical (reproduïda, en directe, amplificada o no amplificada) no són criteris a tindre en compte a la ciutat d'Àmsterdam per establir els horaris de tancament. Això marca una diferència important respecte del que estableix l'Ordre d'Horaris de la Generalitat de Catalunya dels establiments de concurrència pública i les activitats recreatives musicals, que sí preveu horaris diferents entre les diferents classes d'establiments nocturns (bars musicals tanquen, per exemple, a les 2.30 h, sales de concerts a les 4.30 h, discoteques i sales de festa a les 5.00 h).

L'alcalde d'Àmsterdam, quan ho consideri necessari per preservar l'ordre públic, podrà limitar els horaris d'obertura dels establiments Horeca i també podrà establir en determinades zones perllongacions d'una hora respecte dels horaris establerts a l'art. 3.12 APV. Així mateix, quan ho consideri avantatjós per raó de la concurrència de determinades circumstàncies o per a determinades activitats Horeca podrà ampliar els horaris fins a un màxim de cinc vegades l'any per establiment.

Molt recentment, el 4 de desembre de 2014, l'alcalde d'Àmsterdam ha dictat una resolució per ampliar, amb caràcter de prova, els horaris dels **establiments de tarda i nocturns** de determinades zones de la ciutat. Es tracta dels voltants de les places "Rembrandplein" i "Leidseplein", zones molt cèntriques i concorregudes, amb molta concentració de botigues i d'activitats Horeca i també amb música en viu (els locals "Melkweg", "Paradiso" i "De Balie" entrarien, per exemple, en aquesta zona). Per als establiments nocturns es preveu que els caps de setmana puguin deixar accedir públic fins a les 06.00 hores i, un cop a dins, el públic pugui romandre fins a les 08.00 hores. És a dir, que no es permet l'entrada de públic més enllà de les 06.00 hores, però l'activitat del local pot està en funcionament fins a les 08.00 hores (a aquesta franja de dos hores durant les quals no entra més públic se l'anomena "temps de finestra"). Per als locals de tarda, es preveu que els caps de setmana puguin deixar entrar gent fins a les 05.00 hores, amb un "temps de finestra" fins a les 06.00 hores. D'aquesta forma es vol resoldre el problema de les molèsties que produeix l'entrada i sortida de gent als locals durant la franja horària entre les 05.00 i les 08.00 hores, aprofitar que la gent ja havia sortit al carrer per anar de compres i es pot quedar com a consumidor d'activitats de tarda i nocturnes, i al mateix temps atendre la demanda de lleure durant aquesta franja de temps. En cap cas els ampliat horaris fan distincions entre tipus i categories d'establiment, per la qual cosa, com a establiments de tarda i nocturns d'aquesta mesura se'n poden beneficiar tota mena de bars, bars musicals, restaurants, discoteques, sales de concerts, etc.

1.4.- Esdeveniments especials a la ciutat, inclosos els d'iniciativa privada

A la ciutat d'Àmsterdam, les nombroses ocasions i celebracions especials d'àmbit local i estatal ("Uitmarkt", el Dia de la Reina, el "Gay Pride", "Amsterdam en Sail" ...) compleixen una funció social i cultural molt important i conformen un marc jurídic de lleure extraordinari dins del qual s'organitzen molts actes i activitats especials a l'aire lliure ("esdeveniments") tant d'iniciativa i titularitat pública com **privada**, que requereixen l'obtenció de permisos especials (art. 2.40 del Títol 2 "Ordre públic i seguretat", Sec. 1)

Excepció de permís per a esdeveniments d'un dia a l'aire lliure

Això no obstant, també està prevista l'excepció per a esdeveniments amb poc o cap impacte sobre el medi ambient, els quals queden exempts del permís de l'article 2.40 APV i estan permesos com a regla general amb aplicació de determinats requisits.

El propi Reglament aclareix que d'aquesta forma es busca alleugerar la càrrega administrativa – tant per a l'organitzador com per al districte – que implica la concessió de llicències d'esdeveniments en representació de l'alcalde. Els requisits per aplicar l'excepció són els següents (art. 2.41 APV):

- a) El nombre de visitants per cada acte ("esdeveniment") no pot excedir de 100 persones al mateix lloc i temps.
- b) L'acte es durà a terme entre les 09.00 i 23.00 hores.
- c) No pot tenir lloc sobre la calçada, com tampoc constituir un obstacle per al trànsit.
- d) El nivell d'immissió de soroll màxim permisible és de 70 dB (A) mesurat en les façanes dels habitatges del voltant. S'accepta superar en 20 dB (A) els límits de la Llei Ambiental per caràcter incidental de l'activitat.
- e) No poden ser col·locats més de dos objectes (tipus stand) i la superfície de cada un ha de ser inferior als 10 m².

- f) No es poden subministrar begudes alcohòliques a la via pública ni aliments ni cap altre producte.
- g) L'esdeveniment no pot tenir caràcter comercial.
- h) L'organitzador ha d'estar present i identificable.

Formalment es requereix que l'organitzador de l'esdeveniment informi l'alcalde sobre l'acte o activitat al menys **dues setmanes abans** de l'esdeveniment mitjançant el formulari que facilita l'Ajuntament a dit efecte. Si es tracta d'un esdeveniment a l'aigua (és molt habitual celebrar festes en embarcacions que circulen pels canals d'Àmsterdam) llavors cal fer la comunicació amb **sis setmanes** d'antelació.

L'alcalde pot dictar reglaments amb l'objectiu de garantir el desenvolupament ordenat i segur d'un esdeveniment per tal d'evitar molèsties als altres, com també designar zones i períodes amb restriccions específiques sobre el nombre de celebració d'esdeveniments sense permís o zones on no s'aplica l'excepció de permís. Així mateix, l'alcalde pot prohibir un determinat esdeveniment en interès de l'ordre públic, la salut o la seguretat, en cas d'execució d'obres a l'espai públic i en relació amb els altres interessos esmentats a l'article 2.43 APV.

Esdeveniments artístics dins d'edificis i establiments

L'article 2.47 APV prohibeix com a regla general la celebració d'espectacles oberts al públic general en edificis, exceptuant els següents supòsits:

- a) Les manifestacions públiques d'acord amb la Llei
- b) Les projeccions de cinema, teatre o música en els edificis destinats principalment a aquesta activitat o que s'utilitzen amb aquesta finalitat (es refereix a cinemes, auditoris, etc.)
- c) Competicions d'esport llevat les categories designades per l'alcalde

- d) Quan tenen lloc en establiments Horeca (restaurant, cafès, discoteques, bars, etc.) i es tracte d'actes habituals en l'activitat de l'establiment

L'alcalde té la facultat d'establir altres categories d'esdeveniments oberts al públic en establiments als quals no s'aplica la prohibició general de l'art. 2.47 APV.

1.5. La música i els artistes al carrer

D'acord amb l'art. 2.49 APV queden prohibides, no ja com a esdeveniment puntual sinó amb caràcter general, les actuacions artístiques i les actuacions de música a les zones públiques, els carrers i els horaris determinats per l'alcalde d'Àmsterdam, llevat que es disposi del pertinent permís municipal per actuar com a músic o artista de carrer. Aquesta prohibició no s'aplica (és a dir, es pot actuar sense permís als carrers i horaris delimitats) quan:

- a) El grup d'actuants està format per un màxim de 6 persones
- b) No es facin servir orguenets, amplificadors ni instruments de percussió tipus timbals, bongos i similars
- c) L'actuació no supera la mitja hora successivament en el mateix lloc
- d) L'actuació no té lloc entre les 23.00 i les 09.00 hores

L'alcalde pot designar espais i carrers per tal de restringir-hi el nombre d'actuacions de músics de carrer, i/o el nombre d'artistes i músics de carrer que concorren simultàniament. Pot també diferenciar entre categories d'artistes i músics de carrer.

1.6. Excepcions als límits de soroll establerts a la normativa ambiental

L'art. 5.6 AVP estableix els supòsits en els quals els valors límits de soroll establerts al Decret ambiental d'activitats (veure epígraf IV. ap. 1 d'aquest estudi) no s'apliquen.

El punt de partida és que durant la celebració de festes i activitats lligades a un interès comú no sempre són complibles els límits de soroll fixats pel Decret estatal. És per això, que l'article 2.21 del Decret permet que els ajuntaments estableixin per mitjà d'un reglament o una ordenança determinades ocasions o períodes de temps en els quals no s'apliquen els límits de soroll. I precisament en virtut d'aquesta facultat, l'Ajuntament d'Àmsterdam estableix a l'art. 5.6 AVP que no s'apliquen:

- a) El Dia de la Reina
- b) Fins a un màxim de 9 dies per calendari annual fixats per l'alcalde en relació a la celebració de festivitats en les diferents zones o districtes de la ciutat
- c) Fins a un màxim de dos dies o dos parts del dia per any per a celebracions incidentals en establiments Horeca
- d) Fins a un màxim de 12 dies o parts del dia per any per a celebracions incidentals en centres d'esport i recreatius.

Això no vol dir que una empresa no pugui demanar el màxim establert a l'APV. La possibilitat legal d'un permís individual per superar els límits de soroll existeix i depèn de la valoració de les diverses circumstàncies que concorren en el cas concret com la naturalesa i l'abast de la festa o de l'activitat, la naturalesa de l'empresa, la seva ubicació, les condicions locals, anteriors de molèsties ocasionades, etc. Cal garantir sempre que s'evitarà el soroll excessiu i amb aquesta finalitat el permís individual per excedir els límits estàndar pot imposar condicions especials.

En l'anàlisi de dret comparat de totes les excepcions i situacions especials esmentades, la diferència a grans trets és que mentre als Països Baixos les excepcions en l'aplicació de límits i restriccions per ocasions i esdeviments d'interès comú es fa tant per actes d'iniciativa pública com privada, mentre que en el nostre ordenament jurídic i en el nostre sistema, també a la pràctica, les excepcions en el compliment de les normes limitadores es concedeixen, estan previstes i es produeixen amb més facilitat i freqüència quan es tracta d'actes d'iniciativa pública o actes organitzats per l'Administració pública.

2.) Les activitats musicals en els diferents districtes de la ciutat d'Àmsterdam

La ciutat d'Àmsterdam està integrada pels set següents districtes: Centre, Oest, Nou-oest, Nord, Est, Sud i Sud-est. Cadascun d'aquests districtes està dividit en zones sobre les quals s'aplica el corresponent Pla d'usos i una específica i exhaustiva política en matèria d'activitats Horeca, que inclou, com ja s'ha dit, els establiments nocturns d'ambientació musical.

<http://www.amsterdam.nl/wonen-leefomgeving/ruimtelijke-plannen/>

El districte del Centre es divideix, a la vegada, en 7 zones diferents (centre-est; centre-oest; centre-sud; districte 1012; Nieuwmarkt-Groot Waterloo; illes de l'oest; illes de l'est) i per a cadascuna d'aquestes el districte desenvolupa el pla especial d'usos corresponent.

La política d'Horecas en tot el districte del "Centre" classifica aquestes activitats en 6 categories. Els establiments on s'escolta principalment música mecànica i s'ofereix la possibilitat de ballar (com per ex. discoteques i sales de festes) entren a la categoria "Horeca 2" i, en canvi, **els establiments amb activitats prioritàriament culturals entren a la categoria "Horeca 6" (Horeca cultural)**. La resta de categories són restauració i hotels, i també es preveuen les "Horeca addicionals" com activitat complementària. Per a cada categoria, la política del districte determina el règim de permisos, les condicions específiques segons la zona i l'estació de l'any (excepcions, horaris, terrasses, etc.), així com la possibilitat de construcció i reformes dels diferents tipus d'establiments i les possibilitats de llogar i usar aquests establiments per a la celebració de festes privades amb i sense música en directe.

Els criteris per a l'emplaçament i ús dels establiments "Horeca 2" (discoteca música mecànica) són, per exemple, més restrictius que els "Horeca 6" (Horeca culturals).

En aquest context, l'Ajuntament d'Àmsterdam ha desenvolupat una específica política d'usos i condicions per a les "Horeca culturals" amb la finalitat de promoure-les, tot i ser una categoria que no està regulada expressament a la Llei estatal de begudes i restauració ni tampoc al Reglament general municipal de la ciutat d'Àmsterdam.

<http://www.centrum.amsterdam.nl/ondernemen-0/horeca/beleid-horeca/document/>

Des del punt de vista d'anàlisi comparat, atès que les classificacions de la normativa catalana i l'ordenança municipal de Barcelona sobre activitats recreatives **tampoc preveuen un règim especial per a les activitats musicals amb funció cultural** en el sentit d'afavorir la seva existència en relació a altres activitats recreatives o de restauració, **aquesta iniciativa de l'Ajuntament d'Àmsterdam constitueix una referència d'interès per a l'Ajuntament de Barcelona.**

3.) La política d'establiments Horeca culturals al centre d'Àmsterdam

Antecedents

Tant el reglament municipal (APV) com el pla d'usos del Centre d'Àmsterdam contemplen la possibilitat d'integrar activitats Horeca de forma complementària o accessòria a l'activitat principal (Horeca adicional). Segons dades de l'Ajuntament, l'any 2008 es comptaven entre 60 i 70 establiments al centre de la ciutat amb permís d'Horeca adicional. Així mateix, es va detectar que en aquells establiments l'activitat dels quals té un vessant **cultural**, la frontera entre el caràcter accessori i principal de la funció Horeca era poc definida o fins i tot inexistent. Es tractava, d'una banda, de locals en els quals la manifestació cultural té un clar component Horeca com, per

exemple, les **sales de concert amb pista de ball** tipus el local **“Melkweg”** (www.melkweg.nl) i, de l'altra banda, de instal·lacions culturals amb **sales que es lloguen per a la celebració de trobades, reunions, festes i esdeveniments culturals**. En cap d'aquestes casos ess'admet la categoria d'Horeca adicional.

L'Ajuntament va reconèixer que no tenia cap objecció – tot el contrari – respecte dels continguts, programació i gestió d'aquests locals i que, en exercici de les seves funcions, volia facilitar i ampliar les possibilitats d'explotació d'aquest tipus d'activitats en relació a altres activitats Horeca. El districte no els volia atorgar la categoria d'Horeca com activitat principal perquè, tot i poder resoldre així el problema en alguns casos puntuals, considerava que això difuminaria i perjudicaria l'aspecte cultural de l'activitat. És per això que es va proposar una nova categoria **de cara a l'elaboració i aplicació dels plans d'usos**, es tractava de la categoria “Horeca C” = “Horeca Culturals”: **una forma d'activitat Horeca independent vinculada a la funció cultural**.

Els locals considerats per aquesta categoria són establiments amb una programació cultural que barreja diferents activitats, essent l'Horeca (el servei de bar i/o menjar) una part d'aquestes activitats. La nova categoria presenta l'avantatge d'ajuntar enlloc de separar les diferents activitats que de forma amalgamada i en un únic espai tenen lloc en el mateix establiment i sota la mateixa organització.

A Barcelona, dins l'àmbit musical, una categoria com aquesta podria acollir perfectament les sales de concerts independentment de la classe i la nomenclatura legal que figuri a la llicència de l'establiment en qüestió (bar musical, sala de festes, sala de concerts ...) essent el determinant la programació estable de concerts en la mesura que l'activitat compleix clarament una funció cultural.

La proposta del districte del Centre d'Àmsterdam va ser aprovada en un acord de 25 de setembre de 2008 (*“Horecabeleidsplan 2008”*), el qual incorporava també una esmena presentada durant les negociacions que demanava l'admissió de determinats museus dins d'aquesta nova categoria. Actualment, el pla que recull les directrius i disposicions relacionades amb aquesta categoria es troba en un document oficial de

l'Ajuntament d'Àmsterdam, districte Centre, de 13 de gener de 2010, que es diu "Pla Horeca en els establiments culturals i museus"

Definició de l'Horeca cultural i àmbit d'aplicació

La categoria **Horeca cultural** ha quedat definida com: "el desenvolupament d'una activitat Horeca en un establiment que s'utilitza primàriament per a activitats culturals o museístiques".

Pel que fa a l'àmbit d'aplicació, els teatres i els cinemes estan exclosos de la categoria Horeca cultural, ja que el servei de bar i/o restauració clarament no forma part de la seva activitat principal, tractant-se en aquests casos d'un Horeca adicional o accessori.

Efectes sobre el pla d'usos

La categoria Horeca cultural es trasllada com **Horeca 6** als diferents Plans d'usos del Centre d'Àmsterdam i es converteix directament en un **ús admès**, al qual són d'aplicació les pertinents condicions sobre l'aprofitament de l'espai i el règim de permisos, tenint en compte que aquestes activitats incideixen en l'entorn del barri i en el trànsit de la ciutat.

Així, per exemple, les Horeca 6 són com a regla general activitats admeses a l'**interior** de l'edifici però no en terrasses i patis. Això no obstant, el districte pot autoritzar excepcionalment aquestes activitats en dependències exteriors de l'establiment sota subjecció al compliment de determinats requisits per minimitzar l'impacte sobre l'entorn. Dits requisits poden versar, per exemple, sobre la freqüència de l'activitat a l'exterior o sobre aspectes de mobilitat, aparcament, etc.

Els horaris d'obertura i tancament d'aquestes activitats es determinen a la **llicència municipal d'explotació** que, recordem, establirà si es tracta d'un negoci diürn, de tarda o de nit. A dit efecte, el districte distingeix aquí entre la naturalesa dels diferents tipus d'establiments Horeca cultural, entre l'explotació, per exemple, d'una institució cultural, un museu i una sala de concerts, atorgant a cada un d'ells l'horari corresponent als establiments diürns, de tarda o nocturns. Dins de cada grup, tots els establiments tenen com a regla general el mateix horari a la ciutat, que en el cas dels **nocturns**, com ja s'havia indicat, és de les 9.00 a les 4.00 hores i els caps de setmana fins a les 5.00h. Ara, amb la recent resolució de l'Alcalde de 4 de desembre de 2014 sobre els horaris aplicables als Horeca en les zones del centre amb més densitat d'establiments i afluència de públic ("Rembrandtplein", "Leidseplein" i voltants), una sala de concerts ubicada en aquestes zones podrà els caps de setmana permetre l'accés de públic fins a les 06.00h i tenir obert fins a les 08.00h.

La indicació "**Horeca 6 possible**" a les zones ressenyades sobre el mapa de cadascun dels plans d'usos del Centre de la ciutat, implica que la persona interessada pot demanar al districte una exempció respecte de les prohibicions aplicables a les restants activitats Horeca. És a dir, que allí on les Horeca 2 (discoteca), per exemple, no estan permeses dins l'àmbit d'aplicació del Pla d'usos en qüestió sí que es pot desenvolupar una activitat que compleixi els requisits de les Horeca culturals amb les condicions que es determinin al permís (o declaració d'exempció). El permís o exempció que es concedeixi no substitueix emperò el permís d'alcohol, que s'ha d'obtenir de totes formes per poder oferir begudes alcohòliques als usuaris, ni tampoc el compliment dels requisits establerts a la Llei de begudes i restauració, com ha quedat exposat a l'epígraf IV., apartat 2.2. del present estudi. Les activitats Horeca culturals que no tinguin permís d'alcohol poden igualment tenir un servei de bar i menjar però les begudes hauran de ser sempre lliures d'alcohol.

Els plans d'usos de tots els municipis dels Països Baixos estan subjectes a una obligació d'actualització cada 10 anys per garantir que són adequats a la realitat i a les necessitats canviants de cada ciutat o barri de la ciutat. El districte del Centre d'Àmsterdam té això en compte i elabora els projectes de desenvolupament dels pertinents plans d'usos amb dos anys d'antelació.

VI.- Conclusions de l'anàlisi

1.- Amb caràcter general, la intervenció administrativa sobre els establiments de concurrència pública i activitats musicals recreatives als Països Baixos és més intensa que la regulada en el nostre ordenament jurídic pel que fa a la quantitat de permisos necessaris: en la gran majoria dels casos cal o bé comunicació o bé llicència ambiental, permís d'exploració i permís per servir begues alcohòliques. També s'ha constatat un sistema de tipus intervencionista en el fet que gairebé no es preveu el silenci administratiu positiu en la concessió de permisos, així com en l'exhaustiva avaluació dels antecedents del responsable de l'activitat que poden fer els ajuntaments durant la tramitació dels permisos, amb finalitats de seguretat i ordre públic (Formulari Bibob).

2.- Les normes de medi ambient contenen restrictius valors màxims d'immissió de soroll que afecten directament la música en viu en establiments de concurrència pública. Segons els representants del sector musical consultats, és conseqüència d'aquestes normes sobre soroll i degut a l'elevat cost de les insonoritzacions requerides per poder complir-les, que l'oferta de música en viu amplificada en establiments de concurrència pública d'iniciativa privada als Països Baixos, i concretament a la ciutat d'Àmsterdam, és inferior a la desitjada.

3.- Per altra banda, la normativa neerlandesa preveu moltes excepcions i la possibilitat de regulacions i solucions a mida segons la incidència en cada cas concret, donant un ampli marge de discrecionalitat a l'administració municipal per avaluar el supòsit i, en funció de les circumstàncies concurrents, decidir sobre l'aplicació o l'exempció de determinats requisits, per exemple, ambientals. Es preveuen també diversos instruments per flexibilitzar l'aplicació dels plans d'usos, com ara la possibilitat d'establir polítiques municipals que contemplin l'exempció de les prohibicions dels plans d'usos

per a determinades activitats recreatives musicals, per exemple les que tenen una funció cultural (cas de la ciutat d'Àmsterdam).

4.- La normativa analitzada posa molt èmfasi en evitar la venda il·legal d'alcohol i les conductes criminals dels empresaris que organitzen les activitats dels establiments de concurrència pública. En canvi, no s'atorga rellevança a efectes d'atorgar els permisos necessaris a altres continguts o elements de l'activitat, com per exemple, la presència de música en viu o la forma de l'ambientació musical de l'establiment, ni en cap cas es fa dependre el permís de la presència o absència de música, sigui en viu o reproduïda per mitjans mecànics, ni tampoc de les instal·lacions (escenaris, camerinos, etc.) que es facin servir per oferir actuacions al públic.

5.- Legalment, als Països Baixos **la música en viu no és un component exclusiu o propi d'una o varies classes o categories d'activitat** determinades, ni tampoc cal comunicar o demanar permís addicional per incloure actuacions a un establiment de restauració, sigui com activitat principal o complementària. De manera que qualsevol bar o restaurant pot tenir una programació estable de concerts (música amplificada) sense necessitat de permisos addicionals més enllà dels que ja van lligats a l'activitat de restauració, sempre que compleixi amb els requisits exigits a la normativa ambiental (la normativa ambiental municipal d'Àmsterdam exigeix addicionalment la instal·lació del limitador acústic).

6.- Els horaris dels establiments nocturns no representen un element o criteri a tenir en compte o que pugui justificar la limitació o prohibició de les activitats musicals en els plans d'usos. Per altra banda, **la part cultural i, com a manifestació d'aquesta, la música en viu en establiments tipus bar i similars és un element que a nivell municipal, al menys a Àmsterdam és així, es té en compte per facilitar-ne la seva presència** a la ciutat, ja sigui mitjançant l'aprovació de polítiques específiques d'aplicació general o mitjançant la concessió d'exempcions concretes que impliquen la

inaplicació de les prohibicions del plan d'ús quan es determina que l'establiment o l'activitat en qüestió no té una incidència negativa sobre l'entorn.

7.- El tipus d'establiment nocturn (bar, sala de festes, discoteca, sala de concerts) i la forma d'oferir al públic l'ambientació musical (reproduïda, en directe, amplificada o no amplificada, amb pista de ball o sense pista de ball) no són criteris a tindre en compte a la ciutat d'Àmsterdam per establir els horaris de tancament. Això marca una diferència respecte del que estableix l'Ordre d'Horaris de la Generalitat de Catalunya dels establiments de concurrència pública i les activitats recreatives musicals, que sí preveu horaris diferents entre les diferents classes d'establiments nocturns, sense que el raonament i la justificació de la distinció estigui prou clar, atès que l'impacte de totes aquestes activitats sobre l'entorn és similar i que els requisits normatius ambientals i de seguretat són els mateixos per a totes elles.

8.- L'Ajuntament d'Àmsterdam ha desenvolupat una específica política d'usos i condicions per a les activitats "Horeca culturals" amb la finalitat de promoure-les, creant una categoria pròpia (Horeca 6) que serveix per distingir-les d'altres activitats de restauració, bar i musicals i que a la pràctica implica un ús admès en zones delimitades pels plans d'usos, en les quals les restants activitats Horeca estan prohibides o estan permeses amb més restriccions.

9.- Aquesta política municipal cultural desenvolupada per l'Ajuntament d'Àmsterdam pot servir de referència a l'Ajuntament de Barcelona en la seva recerca de solucions per al foment de la música en viu i altres activitats culturals en establiments de concurrència pública, ja que ara mateix, pel fet d'estar classificades com activitats d'ús recreatiu, es troben subjectes a les restriccions dels plans d'usos i altres normes urbanístiques. Dites normes de planejament amb un efecte limitador es basen en criteris generals de densitat i estan pensades per limitar en zones determinades el conjunt de les activitats recreatives, o bé el conjunt de les recreatives musicals, una

àmplia gama d'establiments de lleure que no distingeix entre els diferents continguts de l'activitat. Si es posa frè a tot aquest sector en bloc, poden caure-hi dins activitats culturals que són necessàries i que no sobren a la ciutat. És per això que, per evitar frenar activitats culturals d'iniciativa privada que es desenvolupen de forma amalgamada amb el servei de bar i/o restauració, l'Ajuntament d'Àmsterdam ha ressaltat el vessant cultural d'aquests establiments com a element d'interès general diferenciador que permet justificar més presència d'aquests establiments a la ciutat malgrat els límits derivats del planejament urbanístic.

.....

Barcelona, a 24 de desembre de 2014

Patricia Vila Salord – Advocada

© Patricia Vila i Salord, desembre 2014